

jokaisella on oikeus maineeseen, koska kantajien nimien ottaminen riidanalaisiin toimiin oli perusteettomasti haitannut heidän yhteiskunnallista auktoriteettiaan Syyriassa, ystäviensä parissa, uskonnollisessa yhteisössään ja liikekumppanien parissa.

Kanne 25.7.2012 — Plantavis ja NEM v. komissio ja EFSA

(Asia T-334/12)

(2012/C 311/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Plantavis GmbH (Berliini, Saksa) ja NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Büttner)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 ⁽¹⁾ yhdessä asetuksen (EU) N:o 432/2012 ⁽²⁾ kanssa säädetty kiellot sekä Euroopan komission ylläpitämän unionin rekisterin sallittuja ja kiellettyjä terveystuotteita koskevat tiedot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat väittävät ensiksi, että Euroopan lain-säätäjällä ei ole toimivaltaa antaa riidanalaisia asetuksia.

Kantajat väittävät toiseksi, että asetuksilla N:o 1924/2006 ja N:o 432/2012 sekä elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveystuotteita koskevalla unionin rekisterillä puututaan lainvastaisesti elintarviketeollisuuden oikeusasemiin, joita suojataan perusoikeuksina, sekä kuluttajien ja asiantuntijapiirien tiedonsaantioikeuteen. Kantajat väittävät tähän liittyen erityisesti, että riidanalaisissa asetuksissa säädetty ravitsemus- ja terveystuotteita koskevat kiellot ovat suhteettomia. Tämä pätee ennen kaikkea kieltoon käyttää asiallisesti paikkansa pitäviä ravitsemus- ja terveystuotteita, joihin kuuluu esimerkiksi "parempi biokäytettävyyttä". Asetukset eivät lisäksi sovellu niillä tavoiteltuun päämäärään, koska EFSA ja komissio eivät ole vahvistaneet selvää, avointa ja yhdenmukaista lähestymistapaa tieteellisten standardien vahvistamiseen. Kantajat valittavat myös eri aineiden ja elintarvikkeiden toimijoiden erilaisesta kohtelusta, jossa niiden välillä ei tehdä mitään eroa. Kiellot

eivät lisäksi ole tarpeen, koska direktiivissä 2003/13/EY ⁽³⁾ ja asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 ⁽⁴⁾ kielletään jo elintarvikkeiden harhaanjohtava mainonta kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystuotteista 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006 (EUVL L 404, s. 9)

⁽²⁾ Muiden kuin sairauden riskin vähentämiseen ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavien elintarvikkeita koskevien sallittujen terveystuotteiden luettelosta 16.5.2012 annettu komission asetus (EU) N:o 432/2012 (EUVL L 136, s. 1)

⁽³⁾ Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista annetun direktiivin 96/5/EY muuttamisesta 10.2.2003 annettu komission direktiivi 2003/13/EY (EUVL L 41, s. 33)

⁽⁴⁾ Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivin 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011 (EUVL L 304, s. 18)

Kanne 2.8.2012 — Evonik Degussa v. komissio

(Asia T-341/12)

(2012/C 311/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Evonik Degussa GmbH (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Steinle, M. Holm-Hadulla ja C. von Köckritz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla 24.5.2012 tehdyn komission päätöksen K(2012) 3534 lopull., jolla hylätään Evonik Degussan tekemä pyyntö asiassa COMP/F/38.620 — Vetyperoksidi ja perboraaatti — tehtyyn päätökseen sisältyvien tietojen luottamuksellisesta käsitte-lystä

— velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista annetun päätöksen⁽¹⁾ 8 artiklan rikkomiseen sekä kantajalla hyvään hallintotapaan olevan oikeuden ja hänen kuulluksi tulemista koskevan oikeutensa loukkaamiseen

— Tältä osin kantaja väittää, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ei ole arvioinut sen julkaisemista vastaan esittämiä periaatteellisia väitteitä. Kyseinen neuvonantaja on siten ymmärtänyt väärin valtuuksiensa ja velvoitteidensa ulottuvuuden sekä rikkonut toimivaltuuksista annetun päätöksen 8 artiklaa. Koska kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja eikä mikään muukaan komission taho ei ole arvioinut ja ottanut huomioon kantajan esiin tuomia periaatteellisia väitteitä suunniteltua julkaisemista vastaan, kantaja on sitä mieltä, että komissio on laiminlyönyt tutkia kaikki käsiteltävän yksittäistapauksen merkitykselliset seikat. Komissio ei siis ole noudattanut hyvän hallinnon periaatetta ja periaatetta, jonka mukaan kantajalla on oikeus tulla tosiasiallisesti kuulluksi (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta).

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen

— Tähän liittyen kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole esitetty mitään perusteluja niiden väitteiden osalta, jotka kantaja esitti päätöksen laajennetun version julkaisemista vastaan. Sama koskee komission syitä ja yleisiä etua laajennetun version julkaisemiseen melkein viisi vuotta sellaisen version laatimisen jälkeen, joka ei alun perin ollut luottamuksellinen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja puutteellisiin perusteluihin SEUT 339 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa vahvistetun salassapitovelvollisuuden noudattamatta jättämisen vuoksi sekä julkaistavien tietojen luottamuksellisuuden huomioon ottamatta jättämisen vuoksi

— Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että osat, joiden julkaisemista sellaisessa päätöksen laajennetussa versiossa, joka ei ole luottamuksellinen, komissio suunnittelee, kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin, ja niihin sisältyy osittain myös liikesalaisuuksia. Kyseisten tietojen julkaisemisella internetissä loukataan kantajan oikeutta luottamuksellisuuden säilyttämiseen.

— Kantaja väittää lisäksi, että suunniteltu leniency-hakijoiden toimittamien tietojen julkaiseminen kuuluu asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽²⁾ 4 artiklan 2 kohdan soveltamisalan piiriin ja että asetuksessa (EY) N:o 1/2003⁽³⁾ ja leniency-säännöstyössä⁽⁴⁾ on erityisiä säännöksiä oikeudesta tutustua tällaisiin leniency-hakijoiden toimittamiin tietoihin. Kantajan mielestä on siis olemassa Euroopan unionin tuomioistuimen antaman oikeuskäytännön (asia C-139/07 P, komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, tuomio 29.6.2010, Kok., s. I-5885 ja asia C-404/10 P,

komissio v. Éditions Odile Jacob, tuomio 28.6.2012, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) mukaisesti oletettava siitä, että kyseisten tietojen julkaisemisella loukataan kantajan kaupallisia etuja ja komission tutkintatoimien tarkoitusta. Erityinen yleinen etu kyseisten tietojen julkaisemiseen on tämän vuoksi todistettava erikseen. Koska kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja on jättänyt tämän kantajan mukaan tekemättä, hän on syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kantajan luottamuksen suojan ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen

— Kantaja väittää tässä kohdin, että kun komissio hylkäsi luottamuksellista käsittelyä koskevan hakemuksen ja teki päätöksen julkaista päätöksen riidanalaisen version, se loukkasi luottamuksensuojan periaatetta. Kantaja on siitä lähtien, kun se teki leniency-hakemuksensa, luottanut siihen, että sen toimittamat tiedot säilyvät luottamuksellisina. Se perustaa luottamuksensa leniency-tiedonantoihin ja komission vakiintuneeseen käytäntöön ja on sitä mieltä, että kyseistä luottamusta on suojeltava. Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen seuraa lisäksi siitä, että komissio julkaisi jo vuonna 2007 sellaisen lopullisen version päätöksestä, joka ei ollut luottamuksellinen, ja hyväksyi siinä kantajan mustaamistoiveet. Kantaja väittää, että kyseisen päätöksen muuttamiselle jälkeenpäin ei ole mitään oikeudellista perustaa eikä myöskään mitään asiallisia syitä.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu käyttötarkoitusta koskevan vaatimuksen noudattamatta jättämiseen

— Kantaja väittää tämän kanneperusteen yhteydessä, että leniency-hakijoiden toimittamien tietojen käyttäminen yleisölle tiedottamiseen loukkaa asetuksen N:o 1/2003 28 artiklan 1 kohdassa ja asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan komission tiedonannon⁽⁵⁾ 48 kohdassa vahvistettua kyseisten tietojen käyttötarkoitusta. Tämä pätee erityisesti, koska tietoja käytettäisiin tällä tavalla yli kuusi vuotta hallinnollisen menettelyn päättämisen jälkeen.

⁽¹⁾ Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annettu Euroopan komission puheenjohtajan päätös 2011/695/EU (EUVL L 275, s. 29).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽³⁾ [SEUT 101] ja [102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

⁽⁵⁾ Komission tiedonanto oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistoon koskevista säännöistä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan, ETA-sopimuksen 53, 54 ja 57 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamistapauksissa (EUVL 2005, C 325, s. 7).